

"roestende rotzooi"

De dieren in het grote bos dromden samen. Door de crisis was het voedsel al op rantsoen en nu ging ook de bijl in de oudedagsvoorzieningen. Ze pikten het niet meer. Evert Ekster, die de boel dus niet meer onder controle had, probeerde zich te posteren voor de verzameling krukken, rollators, scootmobielen en wat er nog meer aan roestende rotzooi in het magazijn stond. 'Houdt uw gemak, ik kan alles uitleggen, als u even geduld hebt...'

'Wanbeleid', krijste Kobus Kraai, 'niks uitleggen, we zijn het zat. Jij rijdt de ene na de andere scootmobiel in de prak, terwijl wij die er veel slechter aan toe zijn, het nakijken hebben.'

'So iss 't', siste Simon Slang, terwijl hij zich meester trachtte te maken van een lichtmetalen kruk, maar dat lukte niet zo best. Het werd een chaos in het bos. Overal lagen verrotte hulpmiddelen, Evert dwaalde jammerend van de ene rollator naar de andere kruk. Hād hij nou maar, maar daarvoor was het nu te laat. Van zijn magazijn was niets meer over dan een kale hut. Had hij maar niet het beleid naar zijn eigen ideeën moeten bijsturen.

© september 2010, Alida, BasicPublishing.nl